

Sentencja

Przewidywane porozumienie ustanawiające jednolity system rozstrzygnięcia sporów patentowych (zwany obecnie „europejskim i wspólnotowym sądem patentowym”) nie jest zgodne z postanowieniami traktatu UE i traktatu FUE.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen przeciwko H. Akdasowi, H. Agartanowi, Z. Akbulutowi, M. Basowi, K. Yüzügüllüerowi, E. Keskinowi, C. Topalogluowi, A. Cubukowi, S. Sariisikowi

(Sprawa C-485/07) (¹)

(Stowarzyszenie EWG-Turcja — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Uchylenie klauzul zamieszkania — Zakres — Dodatek do renty inwalidzkiej wypłacany przez przyjmujące państwo członkowskie w celu zapewnienia beneficjentom minimum egzystencji — Zmiana ustawodawstwa krajowego — Zniesienie tego dodatku w przypadku zamieszkiwania przez beneficjenta poza terytorium danego państwa członkowskiego)

(2011/C 211/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Strona pozwana: H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügüllüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk, S. Sariisik

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Centrale Raad van Beroep — Wykładnia art. 9 układu stowarzyszeniowego, art. 59 protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Brukseli w dniu 23 listopada 1970 r. i zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 193, s. 1) oraz art. 6 ust. 1 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin (Dz.U. 1983, C 110, s. 60) — Uregulowanie krajowe przewidujące przyznanie dodatku do świadczenia z tytułu ubezpieczenia na wypadek niezdolności

do pracy, służące osiągnięciu poziomu minimum socjalnego — Ograniczenia w przypadku zamieszkiwania poza terytorium Niderlandów — Redukcja świadczeń według dwóch modeli w zależności od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej

Sentencja

1) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin należy interpretować w ten sposób, że ma on skutek bezpośredni, tak że obywatele tureccy, do których ten przepis się stosuje, mogą powołać się na niego bezpośrednio przed sądami krajowymi państw członkowskich, aby spowodować odstąpienie od stosowania norm prawa wewnętrznego, które są z nim sprzeczne.

2) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji nr 3/80 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które, tak jak art. 4a Toeslagenwet (ustawy o świadczeniach dodatkowych) z dnia 6 listopada 1986 r., znosi prawo do świadczenia takiego jak dodatek do renty inwalidzkiej, przyznanego na podstawie ustawodawstwa krajowego, względem byłych tureckich pracowników migrujących, gdy powrócili oni do Turcji po tym, jak utracili prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim z powodu okoliczności, iż stali się niezdolni do pracy w tym państwie członkowskim.

3) Artykuł 9 Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., nie ma zastosowania do sytuacji takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-306/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 93/37/EWG i 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane — Przepisy w zakresie zagospodarowania przestrzennego autonomicznej wspólnoty Walencji)

(2011/C 211/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro, D. Kukovec oraz M. Konstantinidis, pełnomocnicy)